

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

Digital Leadership of Administrators Affecting an Operation of The Student Assistance Systeme in Schools Effectiveness Under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom

อดุลย์ วรรณปะกะ¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินดา ลาโพธิ์² ดร.ปัทมา จันทพันธ์³

Adul Wunnapaka¹ Asst. Prof. Dr.Jinda Lapho² Dr.Pattama Jantapan³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ ศึกษาอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาในปีการศึกษา 2565 จำนวน 325 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซ์และมอร์แกน และสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ คุณภาพของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.943 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.341 – 0.810 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.845$)
4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ด้านการพัฒนาบุคลากร

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

²Course teacher in Master of Education Program And Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

³นักวิชาการอิสระ

³Independent Academic

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: อดุลย์ วรรณปะกะ, wunnapaka@gmail.com

รับเมื่อ 22 กุมภาพันธ์ 2566 แก้ไข 20 เมษายน 2566 ตอรับ 23 เมษายน 2566

ทางดิจิทัล ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 71.1 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรเท่ากับ ± 0.19910

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล คือ มีการวางนโยบายพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับงานอย่างเหมาะสม 2) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล คือ มีการวางแผนการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการใช้ และสร้างเครือข่ายพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 3) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล คือ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการบูรณาการดิจิทัลกับการเรียนรู้เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ 4) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล คือ จัดอบรมให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามหลักกฎหมาย 5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล คือ ปรับแผนกลยุทธ์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านดิจิทัลให้เกิดความยั่งยืน และปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อมและต้องการที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้และ 6) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวัดและประเมินผล มีแผนพัฒนาการศึกษา มีกลยุทธ์ สนับสนุนการจัดการข้อมูลและวัดประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการทำงาน

ABSTRACT

The purposes of this correlational research were to study, compare, determine the relationship, identify the predictive power, and establish the guidelines for digital Leadership of Administrators Affecting an Operation of The Student Assistsnce Systeme In Schools Effectiveness Under The Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom. The sample group, obtained through purposive sampling and stratified random sampling, consisted of school administrators, teachers in charge of the student assistance system, and classroom teachers working Under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom in the academic year 2023, yielding a total of 325 participants. The tool for data collection was a set of questionnaires with the discrimination ranging between 0.341 – 0.810, 0.943 reliability, and structured interview from. Statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, One Way ANOVA F-test, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, and Stepwise Multiple Regression analysis.

The findings were as follows:

1. Executive Digital Leadership and the effectiveness of the operation of the student support system at the highest level
2. Executive Digital Leadership and Student Support System Operational Effectiveness Classified by position work experience and school size. It was found that, overall, there were significant differences in .01 and categorized by position, it was found that overall opinions were significantly different at the .05 level.
3. The overall relationship between selected administrators' digital leadership and the school operation of the student assistance system had a positive relationship at the .01 level of significance with a high level ($r_{xy} = 0.845$)
4. The digital Leadership of Administrators Affecting an Operation of The Student Assistsnce Systeme in Schools Effectiveness at the .01 level of significance consisted of six aspects: Leadership and digital vision, Ethics for

using digital technology, Digital Workforce Development, Digital learning integration, Ethics for using digital technology, building a digital learning culture, and encouraging digital use in measurement and evaluation. The said variables achieved the predictive power of 71.1 percent with the forecast standard error of ± 0.19910

5. This research presents guidelines for the development of 6 digital Leadership Of Administrators Affecting effectiveness : Leadership and digital vision, Policies have been formulated for the appropriate development and application of digital technology ;Ethics for using digital technology, There is a plan to organize a workshop on the use of and create a network for developing digital personnel ;Digital Workforce Development, Organize workshops on digital integration and learning and the application of digital technology to promote learning ;Digital learning integration, Provide digital technology ethics training in accordance with the law, without infringing rights or distorting the presentation of information ;Ethics for using digital technology, ;Building a digital learning culture, Adjust strategic plans to promote sustainable digital learning And adjust the infrastructure to make it ready and want to learn using digital technology. and encouraging digital use in measurement and evaluation, Promote and support the use of information technology for measurement and evaluation, develop education development plans, and formulate strategies. Support the use of digital technology and digital technology for data management and learning assessments.

Keyword: Digital Leadership, The School Operation of the Student Assistance System.

ภูมิหลัง

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านวิชาการและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้แต่ละประเทศไม่สามารถอยู่โดยลำพังได้ จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีการติดต่อสื่อสาร มีความร่วมมือในการปฏิบัติภารกิจและแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกัน ขณะเดียวกันสังคมโลกยุคปัจจุบันก็เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ทำให้ต้องคิดวิเคราะห์แยกแยะ และตัดสินใจอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ตัวแปรที่สำคัญที่สุดคือผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีการศึกษาทั้งหลายต่างมีทัศนะตรงกันว่าผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีทักษะภาวะผู้นำเป็นผู้นำทีมแห่งการเรียนรู้ เป็นผู้นำทางวิชาการ มีความเป็นมืออาชีพ สามารถบริหารงานให้เกิดประสิทธิผลทั่วทั้งองค์กร สร้างบรรยากาศที่ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม สามารถเชื่อมโยงสภาพปัจจุบันและสภาพอนาคต มุ่งพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรรณิกา กันทำ, 2561, หน้า 19 – 20)

ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะส่งเสริมให้การบริหารสถานศึกษาและการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นคุณลักษณะของผู้บริหารในการมีอิทธิพล และกระตุ้นส่งเสริมให้ครูและบุคลากรดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาและส่งเสริมนักเรียนให้พัฒนาเต็มศักยภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามจุดมุ่งหมาย และบทบาทของผู้บริหารในฐานะผู้นำดิจิทัลล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพในการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันได้แก่ ทำให้เกิดการสร้างสรรค์นวัตกรรมในองค์กร ทำให้การทำงานเกิดความคล่องตัว แก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ในประเด็นนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากนักวิชาการและนักวิจัยหลากหลายคน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านนี้ ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 3) การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 4) การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล 5) การสนับสนุนการ

ใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล 6) จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่กล่าวมาข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของผู้บริหารที่สำคัญในฐานะผู้นำด้านการศึกษา ซึ่งทำให้การบริหารจัดการในสถานศึกษาที่สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาได้ทุก ๆ ด้าน

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ซึ่งเป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล อันจะส่งผลต่อคุณภาพในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ สามารถเข้าถึงปัญหาและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างมีระบบและทันที่

คำถามการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ระดับใด
2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไร
4. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารด้านใดบ้างที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
5. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เป็นอย่างไร

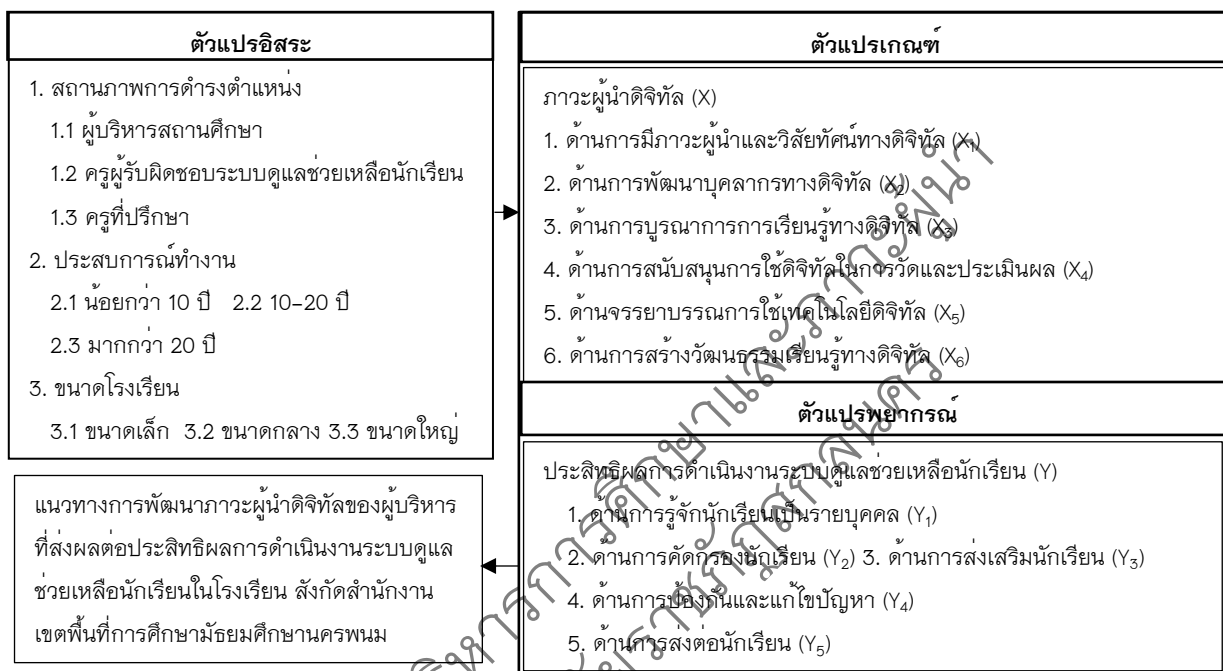
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน ที่ต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

4. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

5. เพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. **ประชากร** ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 1,712 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 93 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 93 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 1,526 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน

2. **กลุ่มตัวอย่าง** ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2565 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 314 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 325 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 65 คน ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 42 คน และครูที่ปรึกษา 218 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหารและครูผู้สอน ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ

Rensis Likert Method ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ในการทำหนังสือถึงโรงเรียนไปยังผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอนในแต่ละสังกัดซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ดำเนินการส่ง-รับแบบสอบถามด้วยตนเองและทางออนไลน์ รวมทั้งสิ้น 325 ฉบับ
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และทำการวิเคราะห์
4. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson) ค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's α - Coefficient)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและขนาดโรงเรียน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) หรือ LSD. วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และระดับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนต่างกัน พบว่า
2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร พบว่า 2.1.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

2.1.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2.1.3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล

2.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า 2.2.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2.2.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน 2.2.3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน

3. ค่าสัมประสิทธิ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{XY} = 0.845$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 6 ด้าน พบว่า ทั้ง 6 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 ด้าน สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้ร้อยละ 71.1

5. แนวทางการพัฒนา ผู้วิจัยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 6 ด้าน พบว่า ทั้ง 6 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) ดังนี้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลและประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นระดับที่มากกว่าสมมติฐานตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล 2) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล 4) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 5) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล และ 6) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารดังกล่าวเป็นคุณลักษณะที่บุคลากรทางการศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษายอมรับว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาเองที่จะต้องสร้างระบบการทำงานด้านดิจิทัลให้กลายเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล เน้นย้ำในเรื่องของความซื่อสัตย์ที่มีต่อการใช้และเผยแพร่เทคโนโลยีดิจิทัลตามหลักกฎหมาย มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีส่วนในการพัฒนางานใหม่มีความคล่องตัวทั้งในเรื่องของการรายงาน การวัดผลประเมินผล สามารถบูรณาการการเรียนรู้ให้กับผู้มีส่วนได้เสียในการค้นคว้าข้อมูลได้รวดเร็วในทุกที่ทุกเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์ (2561, หน้า 178) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี พบว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัล อยู่ในระดับสูงสุด ส่วนด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2 ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นระดับที่มากกว่าสมมติฐานตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 2) ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 3) ด้านการส่งต่อนักเรียน 4) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 5) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์อย่างเป็นองค์รวมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นที่ทุกโรงเรียนต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤติสังคม หากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัชชกร งามเลิศ (2563, หน้า 278) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 12 พบว่า ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยภาพรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม สามารถอภิปรายผล พบว่า

2.1 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่า

2.1.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยและสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ไชยา ภาวะบุตร (สัมภาษณ์, 22 มีนาคม 2565) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็น

ผู้นำทางความคิดมองทะลุทุกงาน รอบด้านและเข้าใจจึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างจาก ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา

2.1.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีระศักดิ์ ชุมภู (2564, หน้า 88) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต สุดถิ่นไทย จังหวัดเชียงราย พบว่า จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.1.3 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล 2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล 3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลอศักดิ์ ตามา (2564, หน้า 225) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน พบว่า

2.2.1 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชพล เทียงดี (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาและ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผกากรอง (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามอายุราชการ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

2.2.3 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการคัดกรองนักเรียน และ 2) ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชพล เทียงดี (2563, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าสัมประสิทธิ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{XY} = 0.845$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) กับด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) ($r_{X_6Y_5} = 0.601^{**}$) 2) ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) กับด้านการคัดกรองนักเรียน (Y_2) ($r_{X_1Y_2} = 0.598^{**}$) และ 3) ด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) กับด้านการส่งต่อนักเรียน (Y_5) และด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) กับด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (Y_1) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากัน ($r_{X_4Y_5}, X_1Y_1 = 0.586^{**}$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภวิเกษม ประจวบ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.228 ด้านการพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.191 ด้านการบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.164 ด้านจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.196 ด้านการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.171 และด้านการสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.130 ซึ่งตัวแปรทั้ง 6 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 71.1 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.19910 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญจิรา วาดี (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 4 ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมผู้บริหาร

การปฏิบัติงานของครู การรู้จักตนเองและพึ่งตนเองได้ของนักเรียน และสุขภาพกายสุขภาพจิตของนักเรียน สามารถพยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารแต่ละด้านมาปรับใช้ในการบริหารสถานศึกษา และควรพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารแบบมีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

1.2 ควรพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกด้านให้คงค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการพัฒนาารูปแบบภาวะผู้นำด้านอื่น ๆ ทำการวิจัยในรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา กันท่า. (2561). ทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 12(2), 18 – 29.
- จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 8(2), 178.
- จิระศักดิ์ ชุมภู. (2564). *การศึกษาระบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตสุรินทร์ไทย จังหวัด เชียงราย* (Doctoral dissertation, มหาวิทยาลัยพะเยา).
- ทัชชกร งามเลิศ. (2563). ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 12. *วารสาร มจร อุบล บริหารคน*, 5(2), 178.
- พรรคดี ผกากรอง. (2562). *การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.*
- รัชพล เทียงดี. (2563). *การศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.*
- เลอดศักดิ์ ตามา. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(38), 225.
- ศุภรเกษม ปรงผล. (2560). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.*
- อัญทิรา วาดี. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.*